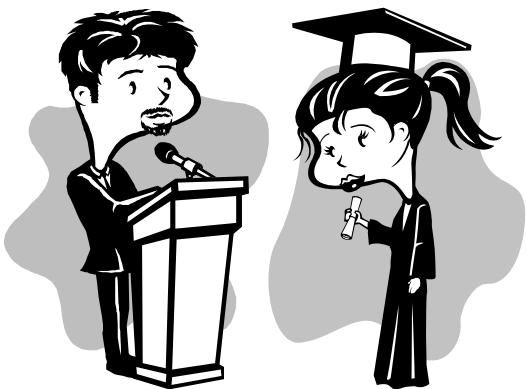

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали
VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

2015

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

Кафедра філософії, соціології державного управління

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали
VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

Дніпропетровськ
ДРІДУ НАДУ
2015

*Рекомендовано до друку Вченому радию
Дніпропетровського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентові України
(Протокол № 03/178 від 24 березня 2015 р.)*

Редакційна колегія:

С. О. Шевченко (голов. ред.), д-р держ. упр., доцент; **О. Б. Кірєєва**,
канд. наук з держ. упр., доцент; **Г. Д. Голубчик**, канд. іст. наук., доцент.

С 76 Становлення публічного адміністрування в Україні :
матеріали VI Всеукр. міжвуз. конф. студентів та молодих учених / за заг.
ред. С. О. Шевченка. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2015. – 125 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих вчених «Становлення публічного адміністрування в Україні», присвячених питанням актуального стану та перспектив розвитку публічного адміністрування в Україні.

Рекомендовано для фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів, студентів вищих навчальних закладів.

ЗМІСТ

Акімов О. Публічне адміністрування наукою в Україні.....	5
Акімова Л. Державні механізми економіко-правового регулювання природокористування.....	7
Андріуца М. Вплив інформаційно-аналітичного забезпечення на процес вироблення державної політики: стан в Україні.....	10
Афанасьєва Ю. Інструменти політики підтримки інституту сім'ї в країнах Європейського Союзу (на прикладі Німеччини і Франції).....	12
Бізікін С. Державне регулювання земельних відносин: досвід США.....	15
Бондаренко О. Система мотивації праці в публічному адмініструванні.....	17
Борисенко Ю. Шляхи формування моральних цінностей у студентів в умовах інтеграції в європейське співтовариство.....	20
Бородіна О. Логістика прийняття управлінського рішення (на прикладі промисловості).....	22
Вернигор І. Системи підготовки та атестації наукових кадрів вищої кваліфікації провідних країн світу.....	26
Витко Т., Якубішин Н. Кадрова служба органу виконавчої влади: проблеми та перспективи розвитку.....	29
Волошин О. Необхідність удосконалення механізмів державного регулювання розвитку альтернативної енергетики в умовах європейської інтеграції України.....	32
Гайдаш Д. Державна політика охорони здоров'я в Польщі: фінансово-економічний аспект.....	34
Гулєвич А. Службовий етикет в публічному управлінні як складова соціокультурного розвитку.....	37
Децик О. Висвітлення діяльності органів влади в друкованих ЗМІ: європейський досвід.....	39
Дзюнь О. Проблеми та перспективи розвитку на ринках небанківських фінансових послуг.....	43
Дуков Д. Державні інвестиційні інструменти економічного розвитку регіонів України в контексті європейського досвіду.....	45
Дяченко Н., Александров О. Демократичні компетентності як чинник ефективності публічного адміністрування в Україні.....	47
Ігнатенко О. Напрями покращення фінансово-економічних механізмів державного регулювання сфери благоустрою населених пунктів.....	50
Кіянка І. Ідеї популяризму в контексті змін українського суспільства: історичний приклад США.....	52
Колповська А. Розвиток концепції соціальної відповідальності в публічному управлінні в Україні.....	54
Кривенкова Р. Ідеологічні детермінанти суспільної консолідації: державно-управлінський аспект.....	56
Курілов Ю. Інституційна демократизація в умовах розвитку громадянського суспільства.....	59
Кусмінська Т. Досвід країн Європи у розвитку публічного адміністрування в Україні.....	61
Лаврухін В. Удосконалення державного управління у сфері соціального захисту населення України: економічний аспект.....	63

Лященко О. Громадянська непокора як елемент взаємодії між владою та суспільством.....	64
Маєвська М. Реформування державної служби України в контексті адаптації до європейських стандартів.....	67
Марценюк О. Державний менеджмент у контексті кадрового забезпечення публічного адміністрування.....	70
Михайленко О. Державне регулювання шлюбно-сімейних відносин в Україні в 20-х рр. ХХ ст.	72
Мінайло А. Зарубіжний досвід посилення інвестиційної спроможності промислових регіонів	74
Мороз С. Можливості трудового потенціалу профільних ВНЗ у кадровому забезпеченні публічного адміністрування.....	77
Морозова Н. Необхідність реформування державного управління трудовими ресурсами в сфері легалізації ринку праці.....	80
Мосципан Р. Страховий ринок України: публічне адміністрування на сучасному етапі державотворення.....	82
Мунько А. Фонди розвитку України та стан їх використання.....	85
Мустафаєва У. Національна злагода – найважливіший чинник правового статусу Республіки Крим.....	87
Оргісць О. Наставництво в органах державної влади: ефективність та помилки.....	89
Пісчанська Ю. Співвідношення понять «публічна політика» та «публічна сфера» в умовах сучасного розвитку державного управління.....	92
Полінчук К. Інституалізація інвестиційної політики України.....	96
Решевець І. Становлення демократичних інститутів суспільства.....	98
Решевець О. Технологія формування позитивного іміджу органів публічної влади.....	101
Салюк Ю. Впровадження міжнародних стандартів в діяльність органів місцевого самоврядування в Україні.....	103
Сотнікова І. Соціальна адаптація населення похилого віку в Україні: досвід Європейського Союзу.....	106
Талан І. Навчання населення щодо поведінки та дій у разі виникнення надзвичайної ситуації: реалії сьогодення.....	108
Тимченко Л. Досвід Франції та Німеччини в сфері надання публічних послуг.....	110
Хмаря К. Використання концепції управління талантами для надання якісних публічних послуг органами публічного управління..	113
Хомишин В. Публічне управління в добровільних спортивних об'єднаннях України.....	114
Худошина О. Забезпечення якості медичної допомоги в Україні.....	116
Чаплай І. Маркетингова орієнтація діяльності органів влади.....	119
Шевченко А. Основні підходи реформування управління вищими навчальними закладами: західноєвропейський досвід.....	121

АКІМОВ ОЛЕКСАНДР

к. держ. упр., начальник відділу правового забезпечення

Національної служби посередництва і примирення

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ НАУКОЮ В УКРАЇНІ

Історія розвитку світової спільноти переконливо свідчить про те, що межа століть, як правило, знаменується тим, що на передній план теорії пізнання, науки і культури висувається чергова вузлова проблема суспільного розвитку. На наше переконання, у наш час такою ключовою проблемою постає питання ефективного публічного адміністрування науковою на сучасному етапі розвитку українського суспільства.

Публічне адміністрування у сфері науки в Україні спрямовано на реформування наукової галузі на національних традиціях з урахуванням світових наукових тенденцій та економічних можливостей держави, з метою забезпечення всеобщого розвитку людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розквіту її таланту, підвищення її наукового рівня, забезпечення усіх сфер діяльності науковими інноваційними продуктами. Головну роль у публічному адмініструванні сферою науки відіграють механізми трансформації, модернізації, реформування науки, нормативно-правового, інформаційного та фінансового забезпечення реалізації наукової політики, тому їх аналіз є актуальним. Трансформація передбачає глибинні якісні перетворення, що становлять фундамент подальших змін у сфері науки. Трансформація означає реформи, але вони настільки значимі і масштабні, що визначають спрямованість подальших реформ. Трансформаційні перетворення ведуть до зміни середовища, у межах якого здійснюється розвиток. Трансформація у сфері науки може розглядатись у трьох аспектах: політичному (дідеологізація науки); суспільному (перехід знань у якість товару, комерціалізація науки); економічному (демонополізація науки, формування конкурентного середовища). Трансформація започаткувала перехідний процес, визначила його напрямленість. Нині можна стверджувати, що перехідний період у розвитку нашої країни завершився (відбулись реформа власності та демократизація суспільства), Україна отримала статус країни з ринковою економікою. Якісне вдосконалення ринкових механізмів необхідне у всіх сферах життєдіяльності суспільства для підвищення конкурентоспроможності країни. Модернізація вказує на якісну спрямованість реформ, на їхню націленість на впровадження нового і прогресивного, що може підвищувати конкурентоспроможність наукового комплексу. Модернізація має мобілізаційний характер, оскільки у неї є мета, досягнення якої у певний період передбачає просторову й часову мобілізацію ресурсів. Модернізація – нормативна стратегія, адже вона завжди орієнтована на певну модель. Модернізація – це стратегія, що наздоганяє, оскільки вона має орієнтир – країну-конкурента, а точніше – країну-взірець. Останнім часом в Україні почали говорити про модернізацію випередження. Але перш ніж когось випередити, його необхідно наздогнати. Потім ставиться нова мета, тобто в динаміці система весь час намагається досягти певної нормативної моделі, обраної нею за взірець, а тому постійно перебуває у наближенні до обраної норми. Модернізацію як цілеспрямовану стратегію можливо здійснити за будь-якого політичного та економічного режиму (Петро І, Олександр ІІ,

О. Бісмарк, Й. Сталін та ін.), але завжди стоїть запитання: для чого? Якщо мета не відповідає гуманістичним цілям розвитку суспільства, то модернізація призводить до його занепаду і руйнування. Якщо ми ставимо за мету розбудувати інноваційне в усіх вимірах суспільство як необхідну умову постійного генерування життя високого рівня та високої якості, то модернізацію необхідно започаткувати на ліберально-демократичних цінностях, оскільки імператив лібералізму – свобода (у тому числі і економічна) як необхідна умова інноваційності людини. Як правило, модернізація ініціюється згори, її головним модератором є держава, але суб'єктність модернізації повинна складатися з трьох рівноправних партнерів – держави, бізнесу, суспільства. Тому в її контексті виникає важливе запитання: як сполучити економічні та інституційні інтереси цих суб'єктів, щоб досягти максимального результату?

Модернізацію науки можна визначити найактуальнішою проблемою сучасного соціально-економічного розвитку України. Комплексна й глибока модернізація системи науки – це орієнтир ефективного публічного адміністрування сфери науки в Україні, її головний стратегічний напрям. Основу модернізації науки повинно складати формування нового організаційно-економічного механізму, що полягає у відмові від режиму повного бюджетного утримання системи науки та перехід до механізму багатоканального інвестування з ней на основі порівняння прибутків і витрат зі сторони споживачів її продукту. І трансформація, і модернізація науки супроводжується реформами, аналіз яких ми можемо знайти у численних наукових дослідженнях. На нашу думку, для ґрунтовної і об'єктивної оцінки реформи необхідним є їх комплексне та всеобічне дослідження, урахування і застосування різноманітних вимірів.

Стосовно механізмів публічного адміністрування науковою сферою в Україні зазначимо, що серед науковців, які їх вивчають, існують різні погляди. Особливої уваги заслуговує наукова праця українського вченого В. Я. Малиновського, який пропонує механізми публічного адміністрування розглядати як сукупність засобів організації управлінських процесів та способів впливу на розвиток керованих об'єктів, що базуються на принципах наукової обґрунтованості, об'єктивності, цілісності, узгодженості з використанням відповідних методів управління, спрямованих на реалізацію цілей публічної адміністрації. Основною складовою частиною цього механізму вчений визначає систему органів публічної адміністрації [1, с. 118].

Загальний рівень фінансування науки вважається однією з ключових характеристик інноваційності країни, її готовності до побудови економіки, що базується на знаннях. Саме тому, поставивши перед собою завдання побудувати в Європі конкурентоспроможну інноваційно-орієнтовану економіку, у прийнятій на Лісабонському саміті у 2000 р. Стратегії Європейське Спітвовариство визнало необхідним збільшити витрати на наукові дослідження і розробки до 3 % ВВП. Світовий досвід підтверджує, що потужна реалізація економічної функції наукового сектора, його вирішальний вплив на розв'язання проблем технологічного оновлення виробництва і випуску конкурентоспроможної продукції можливі лише за умови, якщо сума витрат на науку перевищує 0,9 % ВВП (для України, ураховуючи, що значна частина ВВП перебуває в тіньовому секторі економіки, цей поріг оцінюється близько 1,7 % ВВП і є нормативно

встановленим у Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [2].

Таким чином, з огляду на вищевикладене, пропонуємо низку необхідних першочергових заходів для ефективного здійснення державної політики у сфері науки як орієнтиру розвитку Української держави. Варто розширити перелік ключових законопроектів, прийняття яких необхідне для ефективного здійснення публічного адміністрування науковою в Україні. Основної уваги серед проблем, які потрібно вирішити у законодавчій сфері з питань науки в Україні, заслуговує, на наш погляд, розробка та прийняття Закону України «Про державну політику у сфері науки в Україні», а також прийняття законів України: «Про державну підтримку галузевої науки», «Про атестацію наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації», «Про охорону прав на наукові відкриття», «Про стимулювання фінансової і матеріальної допомоги науковим установам». На практиці варто неухильно вдосконалювати технічне обладнання органів публічної адміністрації; вести постійний контроль за розвитком і модернізацією інформаційних технологій і систем; забезпечувати безперервність та вірогідність поточної інформації про стан об'єкта державного управління; вести відповідну підготовку фахівців; створювати й удосконалювати інформаційні системи, бази, канали передачі даних, їхній захист. Необхідно провести переорієнтацію підходів до фінансового забезпечення публічного адміністрування науковою в Україні.

Список використаних джерел:

1. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління / В. Я. Малиновський. – К. : Атіка, 2005. – 240 с.
2. Про наукову і науково-технічну діяльність : закон України від 13 груд. 1991 р. № 1977-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 12. – Ст. 165.

АКІМОВА ЛЮДМИЛА

*к. е. н., доцент кафедри фінансів та економіки
природокористування Національного університету водного
гospодарства та природокористування*

ДЕРЖАВНІ МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

В економічних перетвореннях, що відбуваються в Україні, особливе місце відводиться питанням охорони навколошнього природного середовища та раціонального природокористування. Адже від ефективного і ощадливого використання природних ресурсів, забезпечення охорони навколошнього середовища залежить стабільне функціонування національної економіки, добробут населення, безпека життєдіяльності людства і поступова реалізація моделі сталого розвитку. Тому використання природних ресурсів і пов'язане з ним відповідне навантаження на навколошнє природне середовище являє собою ту сферу діяльності, яка визначає широке коло соціальних, економічних і екологічних проблем, вирішення яких неможливе без активної участі держави.

Наукове видання

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали

VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

За зміст та мовностилістичне редактування
відповіальність несуть автори

Комп'ютерний оригінал-макет О. Б. Кірєвої

Ум. друк. арк. 7,1

Обл.-вид. арк. 8,77

Тираж 100 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України
Україна, 49044, Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1743 від 06.04.2004

Видруковано у повній відповідності до оригінал-макета
ПП «Моноліт»

49038, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 56 Тел.: 34-08-73
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 273 від
08.12.2000